Súd:	Okresný súd Revúca
Spisová značka:	6Csp/135/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6818201794
Dátum vydania rozhodnutia:	16. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI:	ECLI:SK:OSRA:2019:6818201794.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom v právnej veci žalobcu: X. Ď., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX Š. XX, zastúpený Mgr. Stanislavou Tichou, advokátkou, Zakvášov 55, 017 01 Považská Bystrica, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., IČO: 35 792 752, sídlo: Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s. r. o., sídlo: Pribinova 25, 810 11 Bratislava, o zaplatenie 1.409,41 Eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

Zrušuje platobný rozkaz Okresného súdu Revúca č. k. 6Csp/135/2018-26 zo dňa 26.09.2018 v celom rozsahu.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.409,41 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.409,41 Eur od 29.09.2018 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu, z a m i e t a.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok za žalobu vo výške 84,50 Eur na účet Okresného súdu Revúca v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1.Žalobca sa žalobou podanou dňa 24.09.2018 domáhal proti žalovanému zaplatenia 1.409,41 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.409,41 Eur od 08.09.2017 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že žalobca dňa 27.09.2012 podpísal žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru vo výške 1.500,- Eur so splatnosťou v dobe 42 mesiacov v splátkach vo výške 80,37 Eur mesačne. Žalovaný schválil žalobcovi revolvingový úver vo výške 1.140,- Eur so splatnosťou v dobe 42 mesiacov, v splátkach vo výške 61,08 Eur mesačne. Poskytnutý úver žalobca pre neuvedenie, resp. nesprávne uvedenie niektorých zákonných náležitostí, pre viaceré neprijateľné podmienky a tiež z dôvodu, že žalovaným zmenené podmienky poskytnutia úveru žalobcom neboli písomne akceptované, považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi bol vyplatený úver iba vo výške 975,99 Eur, žalobca na jeho splatenie zaplatil žalovanému celkom 2.385,40 Eur, pričom žalovaná suma 1.409,41 Eur predstavuje rozdiel medzi žalobcom prijatými prostriedkami z úveru a zaplatenými splátkami.

2.Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom Okresného súdu Revúca č.k. 6Csp/135/2018-26 zo dňa 26.09.2018, ktorým podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel, a proti ktorému podal žalovaný včas odpor vecne odôvodnený, v ktorom nesúhlasil s dôvodmi podanej žaloby a vzniesol aj námietku premlčania minimálne pre úhrady zaplatené viac ako dva roky pred podaním žaloby, t. j. pred 24.09.2016.

Na základe včas podaného vecne odôvodneného odporu žalovaného preto súd vydaný platobný rozkaz podľa § 267 ods. 2 CSP v celom rozsahu zrušil.

3.Súd vo veci vykonal dokazovanie všetkými navrhnutými listinnými dôkazmi: žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru č. l. 6, zmluvné dojednania č. l. 7, oznámenie o schválení úveru a karta klienta č. l. 8, výpočet RPMN a priemerné úrokové miery č. l. 9, na základe ktorých, s prihliadnutím k obsahu vyjadrení účastníkov konania v ich písomných podaniach, súd zistil nasledovný skutkový stav:

4.Žalobca ako dlžník dňa 08.07.2013 podpísal žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, predmetom ktorej malo byť poskytnutie úveru žalobcovi vo výške 1.500,- Eur, ktorý mal žalobca splatiť v 42 mesačných splátkach po 80,37 Eur, splatných k 19. dňu v mesiaci, spolu s odmenou (úrokmi) vo výške 1.875,54 Eur, keďže spolu by mal žalobca zaplatiť 3.375,54 Eur, to všetko pri úrokovej sadzbe a RPMN úveru 70,01 % ročne, a pri priemernej hodnote RPMN 48,52 %. Zároveň žalobca požiadal aj o poskytnutie ďalšieho úveru (tzv. revolving) vo výške 790,84 Eur so zmluvnou odmenou (úrokom) za jeho poskytnutie vo výške 1.138,04 Eur, keďže spolu by mal žalobca zaplatiť 1.928,88 Eur, pri ktorom nebolo dojednané v akých splátkach (výška a počet) má žalobca tento úver splatiť (celkovej sume 1.928,88 Eur zodpovedá pri výške mesačnej splátky 80,37 Eur počet 24 mesačných splátok, v žiadosti tieto údaje ale uvedené nie sú), to všetko pri úrokovej sadzbe úveru 76,21 % ročne a RPMN 63,32 %. V bode 8.1 návrhu zmluvy sa žalobca zaviazal zaplatiť žalovanému poplatok za službu odloženia maximálne troch splátok úveru vo výške 215,75 Eur (čo zodpovedá 2,68 násobku jednej mesačnej splátky). Podľa bodu 4.2 zmluvných dojednaní, ak dlžník zaplatí vždy každých 24 splátok pri úvere so splatnosťou 42 mesiacov, bude mu za podmienok predchádzajúceho schválenia zo strany veriteľa úver automaticky navýšený o sumu revolvingu (t.j. v prípade žalobcu to mala byť suma 790,84 Eur), pričom podľa bodu 4.3 zmluvných dojednaní výška mesačných splátok zostáva rovnaká, pričom presná hodnota RPMN bude dlžníkovi oznámená v oznámení o poskytnutí revolvingu, ktoré odošle veriteľ dlžníkovi po uskutočnení revolvingu spolu s novým splátkovým kalendárom.

5.Podľa oznámenia veriteľa o schválení úveru č. l. 8, žalobcovi bol schválený úver vo výške 1.140,- Eur so splatnosťou v 42 mesačných splátkach vo výške 61,08 Eur splatných od 12.07.2013 do 19.01.2017 s RPMN 68,53 % a s poplatkom za službu odloženia maximálne troch splátok vo výške 164,01 Eur, a ďalej bol žalobcovi schválený revolving vo výške 686,23 Eur so splatnosťou v mesačných splátkach vo výške 61,08 Eur s RPMN 60,49 % a s celkovou sumou, ktorá musí dlžník zaplatiť pri poskytnutí každého revolvingu 1.465,92 Eur. Takto zmenené podmienky poskytnutia úveru už žalobca písomne neodsúhlasil, a to ani priamo na zmluve, ani na žiadnej inej samostatnej listine.

6.Podľa žalovaným nespochybnených tvrdení žalobcu, bol žalobcovi vyplatený na jeho účet prvý schválený (1.140,- Eur) vo výške 975,99 Eur; schválený revolving vo výške 686,23 Eur žalobcovi vyplatený nebol. Podľa žalovaným nespochybnených tvrdení žalobcu, žalobca zaplatil splátkami zaplatenými od 06.09.2013 do 07.09.2017 spolu 2.385,40 Eur. Tento údaj o výške zaplatených splátok vyplýva z neúplnej karty klienta na č. l. 8 spisu po započítaní úhrad na tejto listine doplnených (z úplnej karty klienta doručenej súdu 12.11.2018, t. j. deň pred pojednávaním a predloženej do súdneho spisu až 15.11.2018 po pojednávaní vyplýva, že žalovaný zaplatil splátky úveru do 08.11.2017 až vo výške 2.565,36 Eur). Takto zaplatenými splátkami istinu poskytnutého úveru 975,99 Eur žalobca splatil splátkou zaplatenou dňa 17.02.2015.

7.O vzniku bezdôvodného obohatenia sa žalobca dozvedel v deň prevzatia právneho zastúpenia jeho advokátkou 02.10.2017, kedy žalobca podpísal splnomocnenie na zastupovanie.

8.Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.
Podľa § 9 ods. 2 písm. g), i), j) a písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v roku 2013, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru,

podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.
Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v roku 2013, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).
Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.
Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.
Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.
Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

9.Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným mala byť uzatvorená zmluva, ktorú by bolo možné právne kvalifikovať ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, a ktorá by sa ako spotrebiteľský právny vzťah spravovala aj ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako aj ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských právnych vzťahoch.

10.Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že zmluva o úvere medzi žalobcom a žalovaným nebola uzatvorená v zákonom predpísanej písomnej forme z dôvodu, že žalobca dňa 08.07.2013 podpísal žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, ktorou žiadal poskytnutie úveru vo výške 1.500,- Eur s možnosťou splácať úver 42 mesiacov splátkami vo výške 80,37 Eur, podľa oznámenia žalovaného o schválení úveru však žalobcovi mal byť poskytnutý úver vo výške 1.140,- Eur so splatnosťou v 42 splátkach po 61,08 Eur. Oznámenie veriteľa o schválení úveru obsahujúce iné ako žalobcom navrhované podmienky splácania úveru (v časti výšky istiny a výšky mesačnej splátky) nemožno považovať za akceptovanie návrhu žalovaného podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže obsahovalo iné ako žalobcom žiadané podmienky najmä v časti týkajúcej sa istiny úveru a výšky splátok úveru. Oznámenie veriteľa o schválení úveru tak možno považovať iba za nový návrh, s ktorým žalobca (teda s úverom za takto presne stanovených podmienok) už písomný súhlas na tej istej alebo inej listine neprejavil. Takto uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere preto aj trpí nedostatkom písomnej formy, keďže prejavy vôle účastníkov uzavrieť zmluvu určitého obsahu neboli zachytené na tej istej listine alebo aspoň na dvoch obsahovo zhodných listinách. Žalovaným modifikované zmluvné podmienky neboli žalobcom písomne prijaté, pričom konkludentné čerpanie úveru (ani prípadný inak ako písomne vyjadrený súhlas) nemožno považovať za úkon, ktorým by došlo k akceptácii zmenených podmienok podľa § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka, keďže takéto prijatie zmeneného návrhu nevyplývalo nielen z obsahu návrhu, ale ani z obojstrannej praxe účastníkov, ktorá uzatvorením jednej zmluvy ani vytvorená byť nemohla. Preto úver poskytnutý žalobcovi sa z tohto dôvodu považuje podľa § § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov.

11.Podľa oznámenie veriteľa o schválení úveru mal byť žalobcovi navyše poskytnutý úver vo výške 1.140,- Eur, z ktorého však bolo žalobcovi vyplatených iba 975,99 Eur po odpočítaní poplatku za službu odloženia maximálne troch splátok vo výške 164,01 Eur dojednaného v bode 8.1 zmluvy. Zákonom predpísané náležitosti tak v oznámení veriteľa o schválení úveru nie sú uvedené v správnej výške, pretože údaje o splatnosti úveru (42 splátok po 61,08 Eur), celkovej čiastke (2.565,36 Eur) a výške

RPMN (68,53 %) vychádzajú z predpokladu, že žalobcovi bude reálne vyplatený úver v sume 1.140,- Eur, t. j. bez zohľadnenia poplatku za službu odloženia maximálne troch splátok vo výške 164,01 Eur. Súčasťou nákladov žalobcu súvisiacich s úverom je však aj tento poplatok, pri zohľadnení ktorého potom výška RPMN úveru predstavuje 128 %, čo zodpovedá žalobcovi reálne vyplatenej sume úveru 975,99 Eur so splatnosťou v 42 splátkach po 61,08 Eur a nákladoch žalobcu pozostávajúcich z odmeny (úroku) 1.425,36 Eur a uvedeného poplatku 164,01 Eur. Oznámenie veriteľa o schválení úveru preto neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti (najmä správny údaj o RPMN a celkových nákladoch žalobcu), resp. údaje v ňom uvedené nie sú správne. Z hľadiska dodržania základných náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovených § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. možno takto stanovené obsahové náležitosti považovať za dodržané iba v prípade úplného uvedenia všetkých údajov v správnej hodnote, teda nie aj v prípade uvedenia akéhokoľvek z údajov v zmluve v hodnote nesprávnej. Veriteľ nemá možnosť v zmluve uvádzať akékoľvek údaje o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nákladoch spojených s úverom alebo o výške RPMN, ale iba také, ktoré zodpovedajú celkovej sume všetkých úrokov, poplatkov a iných záväzkov, ktoré spotrebiteľ musí veriteľovi podľa uzatvorenej zmluvy zaplatiť. Preto aj keby úverová zmluva medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená s obsahom uvedeným v oznámení veriteľa o schválení úveru, neobsahovala by správny údaj o celkovej čiastke a o výške RPMN, a nespĺňala by tak základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, absencia ktorých je ustanovením § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. sankcionovaná tým, že žalobcovi poskytnutý úver by sa považoval za bezúročný a bez poplatkov. Údaje o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a o výške RPMN sú pritom práve tými údajmi, ktorých neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

12.Z karty klienta a žalovaným nespochybnených tvrdení žalobcu vyplýva, že žalobca zaplatil žalovanému splátky v celkovej výške minimálne 2.385,40 Eur, teda o 1.409,41 Eur viac ako bola celková výška istiny poskytnutého úveru, ktorý podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalovaný preto na zaplatenie prostriedkov presahujúcich istinu úverov nemal právny nárok. Preto suma, ktorú žalobca zaplatil nad istinu poskytnutého úveru (t.j. suma 1.409,41 Eur) predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného získané plnením bez právneho dôvodu (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka), ktoré je žalovaný povinný žalobcovi vydať.

13.Námietka premlčania vznesená žalovaným nebola dôvodná ani sčasti. Právo na vrátenie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje v 2-ročnej subjektívnej a 3-ročnej alebo 10-ročnej objektívnej premlčacej dobe podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Subjektívna premlčacia doba plynie v rámci objektívnej premlčacej doby, pričom môže začať plynúť najskôr okamihom začatia plynutia objektívnej premlčacej doby, ale aj neskôr. Pre plynutie subjektívnej premlčacej doby je v súlade s § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka rozhodujúce, kedy sa dozvedel oprávnený o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Nestačí pritom len možnosť sa uvedené dozvedieť, ale kedy sa tak skutočne stalo. Nie je rozhodujúce, že pri vynaložení obvyklej starostlivosti sa mohol o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedieť skôr (z rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/301/2011 zo dňa 4.7.2012). Súd má za to, že s poukazom na udelenie plnej moci advokátke žalobcom dňa 02.10.2017, kedy bol žalobca jeho advokátkou oboznámený so skutkovým a právnym stavom, žalobca sa o bezdôvodnom obohatení žalovaného dozvedel až v tento deň, t. j. 02.10.2017. Žalovaný nepreukázal, že by sa žalobca o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, preukázateľne dozvedel už skôr, dospel súd k záveru, že najskôr dňa 02.10.2017, odkedy žalobcovi začala byť poskytovaná právna pomoc advokátom, žalobca zistil, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil a práve odvtedy začala plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba na podanie žaloby. Žaloba bola na súd podaná v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, a to dňa 24.09.2018. Pretože subjektívna premlčacia doba plynie v rámci objektívnej, súd ďalej skúmal, či žaloba bola podaná tiež v rámci trojročnej objektívnej premlčacej doby. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka rozhodujúce faktické získanie bezdôvodného obohatenia, v tomto prípade by malo ísť o splátky, ktorými žalobca ako dlžník zaplatil viac, ako len prijaté plnenie ako istina úveru. Námietka premlčania vznesená žalovaným potom s poukazom na trojročnú objektívnu premlčaciu dobu (ktorá začala v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka plynúť od uhradenia tej-ktorej splátky, ktorou žalovaný mal získať bezdôvodné obohatenie) bola vznesená dôvodne, pretože žaloba bola podaná dňa 24.09.2018, t. j. niektoré so žalobcom zaplatených splátok boli zaplatené už viac ako tri roky pred podaním žaloby (splátky zaplatené pred 24.09.2015). Súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že v prejednávanej veci je potrebné aplikovať desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu, pretože v konaní nebolo preukázané, že by sa žalovaný bezdôvodne obohatil úmyselne, keďže nebolo preukázané,

že by jeho úmysel (hoci aj nepriamy) smeroval k získaniu bezdôvodného obohatenia v rozhodnom čase, t. j. v čase uzatvorenia zmluvy, ktorá mala obsahovať ustanovenia, na základe ktorých malo byť žalovanému poskytnuté plnenie vo väčšom rozsahu, ako je prípustné. Na preukázanie úmyslu získať bezdôvodné obohatenie nepostačuje iba to, že formulárovú zmluvu, ktorá nespĺňa všetky náležitosti podľa zákona, vyhotovil žalovaný, ktorý dlhodobo vystupuje v pozícii poskytovateľa spotrebiteľských úverov. Zo samotnej podstaty tohto podnikania vyplýva to, že žalovaný poskytol žalobcovi peniaze s tým, aby sa mu tieto peniaze vrátili aj so ziskom, ktorý zisk predstavovali dohodnuté úroky a ďalšie poplatky v súvislosti s poskytnutým úverom. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný sa nemohol chcieť bezdôvodne obohatiť, pretože dôvodom jeho podnikateľskej činnosti bolo poskytovanie úverov a zo samotnej definície § 497 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluvou o úvere veriteľ na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky a tento sa ich zaväzuje vrátiť a zaplatiť úroky. Preto nebolo úmyslom žalovaného ako poskytovateľa úveru sa bezdôvodne obohatiť, ale poskytnúť finančné prostriedky za úroky, teda za účelom dosiahnutia zisku. Iba skutočnosť, že žalovaný ako veriteľ očakával zisk zo svojho podnikania, nemôže sama o sebe znamenať jeho úmysel bezdôvodne sa obohatiť. Následne vyvodený záver o neprimeranom zisku osoby oprávnene poskytujúcej úvery, nemožno vykladať spätne k obdobiu uzatvorenia zmluvy, pretože pri úmyselnej forme bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje, aby úmysel obohatiť sa na úkor jedného bol daný v čase obohatenia, teda už v čase podpísania zmluvy (z rozhodnutia Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 24Co/632/2015 zo dňa 29.6.2016). Keďže žalobca nepreukázal, že by žalovaný mal úmysel získať bezdôvodné obohatenie vo vzťahu k plneniu zo zmluvy uzavretej medzi stranami sporu, nebolo možné dospieť k záveru o dôvodnosti použitia desaťročnej objektívnej premlčacej doby.

14.Vznesenie námietky premlčania je uplatnením práva, ktoré zákon predpokladá, a len výnimočne možno dospieť k záveru, že ide o uplatnenie práva v rozpore s dobrými mravmi, pričom takýto záver musí byť odôvodnený okolnosťami toho-ktorého prípadu. Za zneužitie práva nie je možné bez ďalšieho považovať skutočnosť, že námietku premlčania vzniesol dodávateľ zo spotrebiteľského vzťahu. Vo všeobecnosti nie je vylúčené, aby vznesenie námietky premlčania žalovaným mohlo byť považované za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. O takýto prípad môže ísť iba výnimočne. V rozpore s dobrými mravmi môže byť len taký výkon práva stranou sporu, ktorý je výrazom zneužitia tohto práva na úkor druhej strany sporu, pričom vo vzťahu ku vznesenej námietke premlčania môže o takýto prípad ísť len vtedy, ak druhá strana sporu márne uplynutie premlčacej doby nezavinila a voči nemu by za tejto situácie priznanie účinkov premlčania bolo neprimerane tvrdým postihom. Pre posúdenie primeranosti postihu je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu, najmä vziať do úvahy charakter uplatneného práva, jeho rozsah a dôvody, pre ktoré právo nebolo uplatnené pred uplynutím premlčacej doby (z rozhodnutia Ústavného súdu SR II. ÚS 176/2011). Vyhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo a v ich vzájomných súvislostiach súd uplatnenú námietku premlčania zo strany žalovaného vyhodnotil ako rozpornú s dobrými mravmi. Súd mal za to, že uplatnenie námietky premlčania žalovaným je výrazom zneužitia práva na úkor žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý márne plynutie premlčacej doby nezavinil, lebo ako už bolo vyššie uvedené, skutočnosť, že plnil viac, ako mal, sa dozvedel až po konzultácii so svojou advokátkou dňa 02.10.2017. Následne udelenie splnomocnenia advokátke zo strany žalobcu na zastupovanie vo veci, preto podľa názoru súdu nie je možné hodnotiť ako bezdôvodné nedbanie na svoje práva. Na strane druhej žalovaný ako subjekt poskytujúci spotrebiteľské úvery od roku 2008 si v súvislosti s množstvom sporov vedených na celom území Slovenskej republiky proti dlžníkom neplniacim si svoje zmluvné záväzky, musí byť veľmi dobre vedomý nedostatkov vytýkaných súdnymi rozhodnutiami z hľadiska absencie obligatórnych obsahových náležitosti v jeho formulárových zmluvách o spotrebiteľských úveroch, a tým aj bezúročnosti a bezodplatnosti poskytnutých úverov žalovaným. Uplatnenie námietky premlčania žalovaným, súd preto v prejednávanej veci považoval za taký výkon práva, ktorý je výrazom zneužitia práva na úkor spotrebiteľa, voči ktorému by priznanie účinkov premlčania s prihliadnutím na všetky okolnosti prejednávaného prípadu by bolo neprimerane tvrdým postihom. Preto na žalovaným vznesenú námietku premlčania ako na dobrým mravom odporujúcu súd neprihliadal, podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1.409,41 Eur.

15.Záväzok žalovaného vrátiť žalobcovi zaplatené splátky presahujúce istinu poskytnutého úveru ako bezdôvodné obohatenie nemá zmluvou ani zákonom stanovenú splatnosť, splatným sa preto stáva podľa § 563 Občianskeho zákonníka na výzvu veriteľa. Keďže žalobca pred podaním žaloby nevyzval žalovaného na vrátenie bezdôvodného obohatenia, stal sa jeho nárok splatným až dňom doručenia žaloby žalovanému, k čomu došlo 28.09.2018 a počnúc od 29.09.2018 je žalovaný v omeškaní so

zaplatením sumy 1.409,41 Eur. Preto súd žalovaného zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania vo výške vo výške 5 % ročne zo sumy 1.409,41 Eur od 29.09.2018 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti, pokiaľ sa žalobca domáhal zaplatenia úroku z omeškania už od 08.09.2017 súd podanú žalobu ako v nepatrnej časti nedôvodnú zamietol.

16.O trovách konania rozhodol súd podľa zásady úspechu v zmysle § 255 CSP. Žalobca bol v konaní úspešný takmer v celom rozsahu, neúspešný bol len v nepatrnej časti o zaplatenie úroku z omeškania z dobu od 08.09.2017 do 28.09.2018. Súčasne platný CSP už priamo výslovne nerozlišuje neúspech iba v nepatrnej časti, ako tomu bolo podľa § 142 ods. 3 OSP, priznať strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 CSP) však nevylučuje stanoviť tento pomer bez prihliadania na neúspech v nepatrnej časti predmetu konania, pretože nemá žiadny praktický zmysel určovať pomerný neúspech účastníka konania iba v nepatrnej časti (spravidla zamietnutie časti úroku z omeškania alebo inak nevýznamnej časti predmetu konania). Aj toto je jeden z prípadov, v ktorých medzerovitá a neúplná konštrukcia CSP vyžaduje doplnenie, ktoré nemožno efektívne previesť inak ako pomocou už zrušeného OSP, resp. v širšom zmysle použitím historického a komparatívneho výkladu, pričom na nepatrný neúspech účastníka konania okrem § 142 ods. 3 OSP pamätal nielen § 129 ods. 3 zákona č. 142/1950 Zb. Občianskeho súdneho poriadku ale už aj § 43 rakúskeho civilného súdneho poriadku z roku 1895 platný doteraz. O trovách konania preto súd rozhodol podľa § 255 CSP tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

17.Žalobca je osobne oslobodený od súdneho poplatku za žalobu podľa § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/1992 Zb. Zároveň preto súd podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. zaviazal k zaplateniu súdneho poplatku za žalobu podľa položky č. 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 6 % zo základu 1.409,41 Eur, t.j. vo výške 84,50 Eur žalovaného, ktorý bol v konaní neúspešný v celom rozsahu.

18.O lehote na plnenie súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP tak, že žalovanému súd uložil povinnosť zaplatiť dlh žalobcovi ako aj poplatkovú povinnosť na účet súdu v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.
V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).